

Η Ποιμαντική για την αντιμετώπιση του δαιμονικού περιπαίγματος “ομοφυλόφιλος γάμος”

[Ορθοδοξία](#) / [Ποιμαντική](#)

Με την ανακοίνωση του Πρωθυπουργού, κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, έγινε η εξαγγελία της Νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης να επεκτείνει τον ισχύοντα πολιτικό γάμο και στα λεγόμενα «ομοφυλόφιλα» ζευγάρια και όχι «ομόφυλα=ομοεθνή», όπως εσφαλμένως λέγεται, με τον ισχυρισμό ότι αυτό επιβάλλεται από λόγους ισότητας των πολιτών, ότι αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα και διασφαλίζει τα δικαιώματα των τεκνοθετηθέντων παιδιών στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια. Ήδη, από Κυβερνητικούς παράγοντες έχει αναληφθεί η διαδικασία «ενημερώσεως» των Βουλευτών της συμπολιτεύσεως και η προσπάθεια άρσεως της εναντιώσεως στην Κυβερνητική πρωτοβουλία. Ταυτοχρόνως, τα κόμματα της αντιπολιτεύσεως «ΣΥ.ΡΙΖ.Α-Π.Σ» και «ΠΑ.ΣΟ.Κ - ΚΙΝ.ΑΛ» δηλώνουν ότι θα υπερψηφίσουν κατ'αρχήν το νομοθέτημα, το οποίο αναμένεται να τεθεί σε διαβούλευση και να οδεύσει στο Εθνικό μας Κοινοβούλιο.

Επομένως, έχει γνωστοποιηθεί η πρόθεσις της Κυβερνήσεως και αναμένεται η

κοινοποίησις του Νομοσχεδίου, που όμως έχει περιγραφεί από τον Πρωθυπουργό, κ. Μητσοτάκη, ο οποίος και εδήλωσε ότι δεν θα προβλέπεται η δυνατότης αποκτήσεως τέκνων με την διαδικασία της «παρενθέτου μητρότητος» και ότι δεν θα νομοθετηθεί ο ορισμός των «συζύγων», ως «Γονέως 1» και «Γονέως 2».

Επί του θέματος γίνεται μία ευρεία συζήτηση στην κοινωνία μας, διότι μεταβάλλεται ο νομικός πολιτισμός της χώρας και αναγνωρίζεται από την έννομη τάξη ως «έννομο αγαθό» μία κατάσταση που δεν συνάδει με την μορφολογία, την φυσιολογία και την οντολογία του ανθρωπίνου προσώπου. Είναι ευχερώς κατανοητό ότι στην σύγχρονη εποχή η Οντολογία της υπάρξεως, που μας πληροφορεί ποιοι είμαστε, έχει αντικατασταθεί από την Ψυχολογία, που επιβάλλει τη νέα ηθική του θελήματος, δηλαδή, το «είμαι αυτός που μου αρέσει» με πρόδηλο αποτέλεσμα τηνσχάση μεταξύ φυσικού και θετέου Δικαίου και εδώ ακριβώς ευρίσκεται το μείζον πρόβλημα της Νομοθετικής παρεμβάσεως της Κυβερνήσεως, που «ασμένως» επιδοκιμάζει αυτή την πρόδηλη στρέβλωση της ζωής και ανιδρύει ένα ουσιώδες ταυτοτικό θέμα, ως θέμα υπό διακινδύνευση.

Τα ερωτήματα που τίθενται αναπόδραστα είναι: α) η ομοφυλοφιλία αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα; β) συνάδει με την μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος; Η απάντησις στα ερωτήματα αυτά δεν χρειάζεται να επιστρατεύσει υπέρλογα επιχειρήματα· δίδεται από την φυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος, πού καταδεικνύει ότι η ομοφυλοφιλία εφ' όσον δεν υποστηρίζεται από μέλη του ανθρωπίνου σώματος, των οποίων γίνεται τραγική παράχρησις, αποτελεί παρέκκλιση του αληθινού ανθρωπίνου δικαιώματος που είναι

η κατά φύσιν σεξουαλικότητα, η οποία προβλέπεται και υποστηρίζεται από τη φυσιολογία του ανθρωπίνου οργανισμού. Επομένως, δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα η παρέκκλιση της ομοφυλοφιλίας, όπως δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα οι κακουρηματικές παρέκκλισεις της παιδοφιλίας, της κτηνοβασίας, της νεκροφιλίας και όλων αυτών των τραγικών καταστάσεων, που όμως υφίστανται δυστυχώς στην κοινωνία μας, χωρίς ευτυχώς να θεσμοθετούνται.

Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα ισότητας και ανθρωπίνου δικαιώματος, διότι δεν συνάπτεται άρρηκτα με την ανθρώπινη φύση η συγκεκριμένη συμπεριφορά, η οποία ενέχει και μυρίους ιατρικούς κινδύνους, διότι στον «κύριο χώρο δράσεως της» ελλοχεύουν τρισεκατομμύρια μικροοργανισμοί, που ως μικροβίωμα, εάν εισέλθουν εις τον οργανισμό από άλλη οδό, οδηγούν αναπόδραστα στον θάνατο.

Όσον αφορά στις διαβεβαιώσεις του Κυρίου Πρωθυπουργού, ότι στη Νομοθετική του πρωτοβουλία δεν προβλέπεται η δυνατότης αποκτήσεως τέκνων με την διαδικασία της «παρενθέτου μητρότητας» και ότι ούτε θα προσβάλλονται οι έννοιες της πατρότητας και της μητρότητας με την ορολογία «Γονεύς 1» και «Γονεύς 2» θεωρούμε ότι αποτελεί απλώς μία απόπειρα καταστολής των αντιδράσεων, διότι είναι παγκοίμως γνωστόν ότι δυνάμει του Ενωσιακού Δικαίου, που υπέρκειται του Εθνικού Δικαίου, από την στιγμή που θα επεκταθεί ο πολιτικός γάμος και στα ομοφυλόφιλα ζεύγη, θα ισχύει και δι' αυτά ότι ακριβώς ισχύει και για τα ετεροφυλόφιλα ζεύγη και για λόγους μη διακρίσεως με μία προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θα αντικατασταθεί η έννοια της πατρότητας και της μητρότητας. Ειρήσθω εν παρόδω ότι η επέκταση του πολιτικού γάμου δεν αποτελεί δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, αλλά Νομοθετική πρωτοβουλία εκάστης χώρας, που στην χώρα μας έχει αντιμετωπισθεί με το «Σύμφωνο συμβίωσης».

Απέναντι σε όλη αυτή την κατάσταση η Αγία μας Εκκλησία μεταφέρει τον αιώνιο και άφθιτο λόγο του Παναγίου Θεού, του Δημιουργού της ζωής, του Δημιουργού του ανθρώπου, ο οποίος διασφαλίζει την ηθική και ψυχοσωματική ακεραιότητα του ανθρωπίνου όντος και την πρόοδο της μετ'Αυτού κοινωνίας και αλληλοπεριχωρήσεως και της προς Αυτόν ομοθείας, ώστε ο άνθρωπος να αποβαίνει «θείας φύσεως κοινωνός» (Β΄ Πέτρ. 1,4) και να υπερβαίνει την χοϊκότητα ενθεούμενος, εις τέτοιον βαθμόν ώστε ακόμη και το σώμα του – «ναός του Αγίου Πνεύματος» (Α΄ Κορ. 6,19) να κατανικά και αυτήν την κυτταρική σήψη, όπως μπορεί άριστα κάποιος να διακριβώσει στα άφθαρτα σκηνώματα των Αγίων, όπως του Ρώσου Οσίου Αλεξάνδρου Σβίρ, του οποίου το σώμα 500 χρόνια κοσμεύεται από μία μοναδική αφθαρσία, που μπορεί κανείς να διαπιστώσει πληκτρολογώντας στο διαδίκτυο το όνομά του.

Η Σοδομική Πεντάπολις, όπως έχει ανακαλύψει η αρχαιολογική σκαπάνη στο βυθό της Νεκράς Θαλάσσης και ο τρομερός λόγος του Δημιουργού της ζωής για τους προ του Κατακλυσμού ανθρώπους «ού μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας» (Γεν. 6,3) καθώς και ο Ζ΄ Κανὼν του Μ. Βασιλείου «ἀρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι καὶ φονεῖς καὶ φαρμακοὶ καὶ μοιχοὶ καὶ εἰδωλολάτραι τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἥξιωμένοι» που επικυρώθηκε ορισμένως από τον Β΄ Κανόνα της Αγίας ΣΤ΄ Οικουμενικής Συνόδου, υποδεικνύει το ποιμαντικό χρέος της Εκκλησίας και την ευθύνη Της ενώπιον Του Παναγίου Θεού αλλά και του ανθρωπίνου όντος. Ο πρωτοκορυφαῖος Απόστολος Πέτρος μάς πληροφορεῖ: *νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη* (Α΄ Πέτρ. 5,8) και γνωρίζει καλῶς ο αρχέκακος εχθρός του ανθρώπου ὅτι η σαπροποίησης και χωματοποίησης του ανθρώπου τον χωρίζει από τον Δημιουργό του, γι' αυτό και υποδαυλίζει πάθη ατιμίας (Ρωμ. 1,26), ὅπως αποκαλεῖ την ομοφυλοφιλία ο θεῖος Απόστολος των Εθνῶν Παῦλος και ἐδῶ ακριβῶς ἐγκείται η τρομερά πνευματική ευθύνη των προωθούντων ποικιλοτρόπως τα σχετικά «πάθη ατιμίας», που ἔχουν ως αἰώνια ἐπίπτωση τον χωρισμό του ανθρώπου από τον Θεό.

Επομένως, η ποιμαντική της Εκκλησίας, στοιχούσα στην αποκάλυψη δια της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου, στο κήρυγμα των Αποστόλων και των Θεοφόρων Πατέρων και στο Κανονικό πλαίσιο δύο χιλιάδων χρόνων, χρεωστεῖ να διακηρύξει ὅτι:

1. ὅλοι ὅσοι συνεργοῦν καθ' οἰονδήποτε τρόπο στην δαιμονική καταδολίευση της ανθρωπίνης προσωπικότητας, θεσμοθετοῦντες ὡς δήθεν κανονικότητα την παρέκκλιση της ομοφυλοφιλίας, αποκόπτονται εκουσίως ἀπὸ το Σῶμα της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικῆς Εκκλησίας και επισύρουν ἐπὶ των κεφαλῶν τους *τάς ἀράς τῶν Θεοφόρων Πατέρων*

καί του αιωνίου Νόμου του Παναγίου Θεού,

2. επεκτείνονται οι πνευματικές συνέπειες της τελέσεως πολιτικού γάμου των ετεροφυλόφιλων ζευγαριών και στα λεγόμενα ομοφυλόφιλα ζευγάρια και κατά ταύτα στερούνται των ευλογιών της Αγιωτάτης ημών Εκκλησίας, δεν δύνανται να μετάσχουν των μυστηρίων Της και στερούνται Εκκλησιαστικής κηδεύσεως και

3. τα τυχόν τεκνοθετηθέντα από ομοφυλόφιλα ζευγάρια τέκνα δεν θα πρέπει να βαπτίζονται εις τη νηπιακή ηλικία, αλλά μόνον όταν ενηλικιωθούν και ενσυνείδητα επιθυμούν να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, διότι άλλως καταστρατηγείται ο νηπιοβαπτισμός, ο οποίος προβλέπει την υπό των γονέων του βαπτιζομένου και του αναδόχου *μόρφωσιν εἰς Χριστόν*, γεγονός που δεν μπορεί να συμβεί σε μία τέτοια άθεσμη χριστιανικώς κατάσταση.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN